

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/237/2020
Identifikačné číslo spisu:	5815206548
Dátum vydania rozhodnutia:	06.09.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Brňák
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:5815206548.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Q. M., bývajúcej v C., O. XXX/XX, zastúpenej JUDr. Dušan Serek, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom v Námestove, Hattalova 373/3, IČO: 47 258 781, proti žalovanému Stavebnému podniku s.r.o. so sídlom v Námestove, Ul. Miestneho priemyslu 561, IČO: 36 373 249, zastúpenému JUDr. Petrom Vévurkom, advokátom so sídlom v Námestove, Ul. Mieru 312/13, o bezplatné odstránenie väd diela, vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 5C/315/2015, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 25. septembra 2019 sp. zn. 10Co/198/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Námestovo (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 2. mája 2018 č. k. 5C/315/2015-123 zastavil konanie v časti o bezplatné odstránenie väd a to predĺžiť dažďové strešné žľaby, aby sa obmedzilo pretekание dažďovej vody cez žľaby na dlažbu pred objekt, odstrániť vadu elektroinštalácie, ktorá je vedená podlahou a spôsobuje opakujúce sa výpadky prúdového chrániča, dodať fotodokumentácie uloženia kanalizačných rozvodov umiestnených pod základovou platňou, odstránenia väd chybného napojenia radiátorov tak, aby neboli napojené z podlahového okruhu, ale vlastného radiátorového okruhu, zastabilizovania základovej platne stavby tak, aby sa odstránilo sadanie platne a následné konštrukčné poruchy v murive a omietkach stavby. (výrok I.) Žalovanému uložil povinnosť v lehote do 30 dní bezplatne odstrániť vady diela na stavbe so súp. č. XXXX, postavenej na pozemkoch KN-C parcely č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m² a č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere X m² v k. ú. a obci C. a to; - oplechovaním úžľabia okolo vikierov, - opravou ukončenia ochrannej fólie pri odkvapoch, - opravou garážových vrát a vstupných dverí a to spôsobmi tak, ako sú uvedené v popise sanačných prác, vrátane výkresovej časti vypracovaných dňa 13. novembra 2017 Inžinierskou kanceláriou Lovich so sídlom Bystrická 45, Ružomberok, ktorá dokumentácia tvorí neoddeliteľnú súčasť rozsudku. (výrok II.) Vo zvyšnej časti

žalobu zamietol. (výrok III.) Žiadnej zo strán sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania. (výrok IV.) Štátu proti žalobcovi priznal nárok na náhradu trov v rozsahu 50%. (výrok V.) Štátu proti žalovanému priznal nárok na náhradu štátu v rozsahu 50%. (výrok VI.)

1.1. Súd prvej inštancie vymedzil, že žalobkyňa sa (po spresnení formulácií) domáhala bezplatného odstránenia týchto väd: 1/ statickej úpravy stropnej dosky, 2/ dodatočného podopretia stredových väzníc a doplnenia podopretia podhl'adu zo strany ulice, 3/ vyspravenia statických a konštrukčných trhlín, soklov a obkladu, 4/ oplechovania komína, 5/ oplechovania úžľabia okolo vikierov, 6/ opravy ukončenia ochrannej fólie pri odkvapoch 7/ opravy garážových vrát a vstupných dverí a to spôsobmi ako sú uvedené v popise sanačných prác, vrátane výkresovej časti vypracovaných dňa 13. novembra 2017 Inžinierskou kanceláriou Lovich, 8/ sfunkčnenia rozvodovej skrine nainštalovaním poistkovej časti pre dva elektromery a 9/ dodania záručných listov plnoautomatickým vchodovým dverám inštalovaným do priestorov predajne.

1.2. Vady pod bodmi 1/, 2/ a 4/ prvoinštančný súd vyhodnotil ako neuplatnené v liste zo XX. B. XXXX.. Zároveň konštatoval, že „vadu 1/“ nemožno podradiť ani pod vadu označenú ako „steny na rôznych miestach praskajú“, lebo to môže súvisieť aj s nevyzretím stavby, t. j. jej užívaním ihneď po dokončení. Reklamáciu „vady 4/“ nepotvrdil ani svedok H.. Vo vzťahu k „vade 9/“ uviedol, že bola síce uplatnená v liste zo dňa XX. B. XXXX., avšak nie bez zbytočného odkladu od prevzatia diela v zmysle § 562 ods. 2 písm. a/ Obchodného zákonníka (judikatúrou ustálená lehota je 8 dní od prevzatia diela).

1.3. „Vadu 3/“ považoval súd za uplatnenú včas, ale len v časti, t. j. „nie čo do statických a konštrukčných trhlín“. Vady pod bodmi 5/ až 8/ vyhodnotil ako uplatnené včas. Pri dotknutých vadách sa ďalej zaoberal tým, či za ne zodpovedá žalovaný ako zhotoviteľ. Vykonaným dokazovaním (znaleckým posudkom a výsluchom znalca Y. T.) zistil, že vady majú charakter väd projektovej dokumentácie v dôsledku nesprávne zvoleného statického konceptu stavby jej projektantom. Chýbal statický výpočet a analýza vodorovných nosných prvkov. Medzi hlavné statické problémy znalec zaradil nesprávne založenie stavby, čomu nasvedčuje hlavne priebeh a tvar trhlín na prízemí. Statickou poruchou je aj vada stropnej železobetónovej dosky na 1. NP, pri ktorej je hrúbka 150 - 180 mm nedostatočná pre bezpečný prenos zaťaženia; čoho sekundárnym prejavom je vznik trhlín v murovaných nosných stenách. Ďalším dôvodom vzniku trhlín sú pretvárne účinky od pôsobiacich bodových zaťažení pochádzajúcich od strechy, kde ide o nesprávne prevedenie stredových väzníc v inflexných bodoch spojitého nosníka. K týmto statickým vadám súd zdôraznil, že ide najmä o vady pod bodom 1/, 2/ a sčasti aj 3/, ktoré neboli uplatnené včas z toho dôvodu sa nimi bližšie - z pohľadu (ne)splnenia povinnosti žalovaného - nezaoberal. Uviedol tiež, že druhá skupina väd predstavujú vady konštrukčné. Ide predovšetkým o zatekanie do strešného plášťa v úžľabiach strechy a odvodnenie poistnej hydroizolácie strechy („vady 5/ a 6/“), kedy došlo k porušeniu povinnosti žalovaného vykonať dielo s odbornou starostlivosťou (podľa príslušných technických noriem). Tieto vady je možné odstrániť oplechovaním úžľabia okolo vikierov a opravou ukončenia ochrannej fólie pri odkvapoch, ktoré povinnosti okresný súd žalovanému uložil. Taktiež nesprávne nastavenie garážových vrát a vchodových dverí („vada 7“) okresný súd pričítal na ťarchu nedôsledného/ zlého osadenia prvkov do otvoru. Dodal, že hoci predmetom (písomnej) zmluvy o dielo nebolo aj dodanie garážových a vchodových dverí, v konaní bolo nesporným, že medzi stranami sporu existovala i ústna dohoda, na základe ktorej žalovaný ako zhotoviteľ pristúpil k realizácii ďalších stavebných prvkov.

1.4. Vo vzťahu k „vade 3/“, resp. jej pre posúdenie vecnej dôvodnosti relevantnej časti („praskanie keramického obkladu a dlažby na +3,330“), súd zhrnul, že ide o kombináciu viacerých faktorov, ktoré mohli spôsobiť jej existenciu. Nebolo preukázané, že by žalovaný v tejto časti porušil, či už technickú normu alebo stanovený stavebný postup. Podľa znalca táto vada mohla byť spôsobená aj nesprávne fungujúcim podlahovým vykurovaním, ktorá vada nebola uplatnená, resp. v tejto časti bol návrh zobrať späť a konanie bolo zastavené. V neposlednom rade súvisela s nadmerným priehybom stropnej dosky, ktorá vada nebola u žalovaného uplatnená riadne a včas. V tejto časti súd žalobu posúdil ako nedôvodnú. Obdobne nevyhovelo žalobe ohľadne „vady 8/“, keď ustálil, že rozvodová skriňa bola zhotovená podľa projektu. Ak bol navrhnutý takýto spôsob prevedenia elektroinštalácie (1 rozvodová elektromerná skriňa pre 2 elektromery a jednu poistkovú časť) a žalovaný ju zhotovil podľa projektovej dokumentácie, nemožno uvedené vyhodnotiť ako porušenie povinnosti žalovaného a teda vadu, za ktorú zodpovedá.

1.5. Na záver poznamenal, že ak by nebola uplatnená námietka včasnosti vytknutia väd diela, pre ktorú nemohol súvisiace nároky priznať, dôvodná by bola argumentácia žalobkyne o povinnosti žalovaného,

ako zhotoviteľa zabezpečiť si na dielo vec (podrobný realizačný statický projekt) podľa § 539 ods. 3 Obchodného zákonníka.

2. Krajský súd v Žiline rozsudkom z 25. septembra 2019 sp. zn. 10Co/198/2018 na odvolanie oboch sporových strán rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku II. zmenil tak, že žalobu o uložení povinnosti žalovanému odstrániť vady diela na stavbe so súpisným číslom XXXX kat. územie C. opravou garážových vrát a vstupných dverí zamietol. Rozsudok prvoinštančného súdu v časti výroku II. ohľadne povinnosti žalovaného v lehote 30 dní bezodplatne odstrániť vady diela na stavbe so súpisným číslom XXXX. kat. územie C. oplechovaním úľľabia okolo vikierov a opravou ukončenia ochrannej fólie pri odkvapoch, a to spôsobmi tak, ako sú uvedené v popise sanačných prác, vrátane výkresovej časti vypracovaných dňa 13. novembra 2017 Inžinierskou kanceláriou Lovich, so sídlom v Ružomberku, Bystrická 45, ktorá dokumentácia tvorí neoddeliteľnú súčasť rozsudku, ponechal nedotknutý. Rozsudok vo výroku III. o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti zmenil tak, že žalovanému uložil povinnosť v lehote 120 dní od právoplatnosti rozsudku bezodplatne odstrániť vady diela na stavbe so súpisným číslom XXXX kat. územie C., a to: statickou úpravou stropnej dosky, dodatočným podopretím stredových väzníc, doplnením podpreťia podhlľadu zo strany ulice, vyspravením statických a konštrukčných trhlín, soklov a obkladov, a to spôsobmi tak, ako sú uvedené v popise sanačných prác, vrátane výkresovej časti vypracovaných dňa 13. novembra 2017 Inžinierskou kanceláriou Lovich, so sídlom v Ružomberku, Bystrická 45, ktorá dokumentácia tvorí neoddeliteľnú súčasť rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Rozsudok ponechal nedotknutý vo výroku I. o čiastočnom zastavení konania. Žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania. Štátu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50% voči žalobcovi a v rozsahu 50% voči žalovanému.

2.1. Podľa odvolacieho súdu bolo nesporné, že súčasťou písomnej zmluvy o dielo medzi stranami nebolo „zhotovenie“ garážových vrát/dverí a vchodových dverí (dverí, ktorými sa vchádza do predajne potravín). Z vyjadrenia strán (aj v rámci odvolacieho pojednávania) je možné uzavrieť, že na zabezpečení tak garážových, ako i vchodových dverí, ich následnom osadení a sfunkčnení žalovaným, sa dohodli len ústne počas vykonávania písomne dojednaných (hlavných) stavebných prác. Žalobkyňa nedokázala bližšie skutkovo vymedziť (nie to ešte aspoň označením dôkazov preukázať) bezprostredný predmet dotknutej ústnej dohody a s tým súvisiaci rozsah práv a povinností zmluvných strán. To znamená, že v danom smere neunesla tak bremeno tvrdenia, ako i (logicky) nadväzné dôkazné bremeno, preto v dotknutej dielčej časti výroku II. napadnutého rozsudku zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že žalobu o uloženie povinnosti žalovanému odstrániť vady diela opravou garážových vrát a vstupných dverí („vada 7“) zamietol.

2.2. Odvolací súd následne (bod 26 a 27 odôvodnenia napadnutého rozsudku) odlišne od súdu prvej inštancie vyhodnotil obsah a podstatu reklamácie zo strany žalobkyne v otázke nedostatku/vady diela prvotne označovanej, ako praskanie stien („steny na rôznych miestach praskajú“). Z daného vymedzenia považoval za zrejmé, že objednávateľ (určite) namieta objavenie trhlín v interiéri stavby. Argumentoval, že pokiaľ objednávateľ reklamuje takýto typ vady, nesleduje uplatnením daného zodpovednostného oprávnenia len bezprostredné odstránenie prasklín, resp. trhlín, ale je úplne prirodzené a logické, že požaduje odstránenie tak dotknutých vonkajších prejavov, ako aj príčin ich vzniku. Tieto konštatovania platia bez ohľadu na to, či objednávateľ je laik (čo sa plne vzťahuje na žalobkyňu), alebo je osobou s relevantnou odbornou spôsobilosťou v otázkach realizácie stavieb. Je neprimerané požadovať aj od prípadného odborníka, ktorý je v pozícii objednávateľa, aby dokázal identifikovať konkrétne príčiny, ktoré spôsobujú vady diela pozorovateľné voľným okom. Zo žiadneho zákonného ustanovenia nemožno vyvodíť povinnosť objednávateľa vymedziť aj príčinu vzniku namietanej vady a už vôbec nie povinnosť využiť za týmto účelom (platené) služby kvalifikovaného subjektu. I keď je do určitej miery akceptovateľná argumentácia žalovaného, že vznik prasklín na vnútorných stenách stavieb je sčasti bežným prejavom postupného „sadaní všetkých stavieb“, avšak odhliadnuc od rozsahu a početnosti trhlín na dotknutej stavbe, žalovaný nepreukázal, že príčinou vzniku trhlín je výlučne len uvedená štandardná súvislosť realizácie stavieb. Naopak, zo znaleckého posudku, ako i z postojov oboch sporových strán v odvolacom štádiu konania (zahrňujúcim i prednesy na odvolacom pojednávaní) je zrejmé, že ide o prejav nedôslednosti pri vyriešení konkrétnych statických otázok/súvislostí v projektovej dokumentácii, podľa ktorej sa postupovalo v rámci realizácie stavby. Skutočnosť, že žalovaný stavbu realizoval podľa projektovej dokumentácie dodanej žalobkyňou, bola medzi stranami (úplne) nesporná. Z

daného stavu preto zmenil rozsudok okresného súdu vo výroku III. o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti a uložil žalovanému povinnosť bezodplatne odstrániť vady diela statickou úpravou stropnej dosky, podopretím stredových väzníc, doplnením podopretia podhl'adu zo strany ulice, vyspravením statických a konštrukčných trhlín, soklov a obkladov tak, ako vyplýva z popisu sanačných prác a súvisiacej výkresovej dokumentácie vypracovanej dňa 13. novembra 2017 Inžinierskou kanceláriou Lovich tým, že predmetný popis sanačných prác a projektová dokumentácia sú neoddeliteľnou súčasťou tohto rozhodnutia, ktorú skutočnosť krajský súd deklaruje priamo vo výrokovej časti a zároveň pripája dotknutú dokumentáciu k rozsudku tak v jeho tlačenej, ako i elektronickej verzii.

2.3. So súdom prvej inštancie sa stotožnil v tom, že (tvrdené) nedodanie záručných listov ku garážovým vrátam a vchodovým dverám je takou vadou, ktorá je okamžitá a bezprostredne vnímateľná bez nutnosti akéhokoľvek doplňujúceho šetrenia, či zisťovania ďalších okolností. Bolo preto namieste požadovať od žalobkyne (objednávateľa), aby si i ich prípadné nedodanie uplatnila bezodkladne, čo - i bez polemiky ohľadne ustálených záverov súdnej praxe (do 8 dní) - rozhodne nie je doba viac ako 15 mesiacov (od prevzatia diela dňa 23. novembra 2012 do 14. marca 2014 vykonania jedinej preukázanej písomnej reklamácie). Navyše, (či skôr predovšetkým) aj v tejto spojitosti platí (už vyššie konštatované), že žalobkyňa nielen nepreukázala, ale ani len konkrétne skutkovo netvrdila obsah ústneho zmluvného záväzku týkajúceho sa „zhotovenia“ garážových a vchodových dverí. To znamená, že zamietnutie žaloby ohľadne „vady 9/“ bolo opodstatnené.

2.4. K tvrdeniu žalobkyne, že do zmluvného vzťahu so žalovaným vstupovala ako spotrebiteľ a z toho dôvodu jej postačovalo i ústne reklamovať vadu týkajúcu sa oplechovania komína („vada 4/“) uviedol, že s takýmto názorom sa nestotožňuje. Zo zmluvy o dielo je zrejmé, že strany si zvolili pre úpravu ich (vzájomných) právnych povinností Obchodný zákonník. Uvedené nebolo len „jednoduchým“ vyjadrením vôle spravovať svoje práva a povinnosti režimom daného právneho predpisu, ale išlo o vyjadrenie celkového charakteru vzťahu, ako ho v čase jeho uzavretia bezpochyby obe strany vnímali. Aj zo súvisiacich písomností stavebného/kolaudačného konania (osobitne z vyjadrení žalobkyne o nutnosti „vybudovania“ predajne potravín v lokalite Brehy v Námestove, čo chce stavbou diela dosiahnuť) je zrejmé, že úmysel žalobkyne pri výstavbe polyfunkčného domu (absolútne) prioritne smeroval k výstavbe predajne potravín, ktorú aj v súčasnosti prevádzkuje (prostredníctvom POLYSPOL, s.r.o., ktorej je jedinou konateľkou i spoločníčkou).

2.5. Napokon zhodne so súdom prvej inštancie vyhodnotil tvrdenú „vadu 8/“ (sfunkčnenie rozvodovej skrine nainštalovaním poistkovej časti pre dva elektromery). Žalobkyňa aj v odvolacom konaní požadovala sfunkčnenie predmetnej súčasti stavby nevyhnutnej na dodávku elektrickej energie a zotrvávala na tom, že v „elektroskrini“ chýba poistková časť. Samotná skutočnosť, že stavba je riadnym odborným miestom, do ktorého je štandardne dodávaná elektrická energia, vyvracia dôvodnosť danej odvolacej námietky.

2.6. Napokon len pre úplnosť odvolací súd dodal, že rozhodnutie o vadách označených č. 4/, 8/ a 9/ má potvrdzujúci charakter, ale v záujme prehľadnosti výroku odvolacieho súdu, ako i jeho bezprostrednú previazanosť s výrokom rozsudku okresného súdu boli zakomponované do „úhrnného“ zmeňujúceho výroku týkajúceho sa prieskumu výroku III. napadnutého rozsudku.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu v časti jeho zmeňujúceho výroku III. podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil ustanovením § 420 písm. f/ a § 421 ods. 1 písm. b/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3.1. V dovolaní uviedol, že odvolací súd tým, že v napadnutej časti zmenil rozsudok súdu prvej inštancie rozhodol v rozpore so zásadou dvojínštančnosti, čím mu znemožnil uplatnenie práva - domáhať sa riadnym opravným prostriedkom preskúmania skutkových tvrdení a právnych záverov prvýkrát použitých až v konečnom rozsudku odvolacieho súdu. Rozhodnutie odvolacieho súdu tým považoval za prekvapivé. Namietal i nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku, ako i porušenie princípu rovnosti zbraní, princípu možnosti ovplyvniť výsledok konania. V dovolaní ďalej podrobne opisuje skutkové okolnosti a právne posúdenie, ktoré považuje za správne. Zdôraznil, že odvolací súd bez zmeny skutkového stavu, bez vykonania ďalšieho dokazovania, odlišne od prvoinštančného súdu vyhodnotil podstatu a obsah reklamácie žalobkyne v otázke nedostatku vady diela prvotne označovanej ako prasknutie stien (steny na rôznych miestach praskajú). Podľa odvolacieho súdu je bez ďalšieho zrejmé, že objednávatel' namieta objavenie trhlín v interiéri stavby. Pokiaľ však objednávatel' reklamuje takýto typ

vady, nesleduje uplatnením daného zodpovednostného oprávnenia len bezprostredné odstránenie prasklín, resp. trhlín, ale je úplne prirodzené a logické, že požaduje odstránenie tak vonkajších prejavov, aj príčin ich vzniku (bod 26 odôvodnenia rozsudku). Odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu považuje za nesprávne, arbitrárne a nemajúce oporu vo vykonanom dokazovaní ani v reklamácií zo dňa 14. marca 2014 a ani v pôvodnom tvrdení žalobkyne zo 20. novembra 2015.

3.2. Ďalej uviedol, že žalovaný uplatnil námietku premlčania podľa § 562 Obchodného zákonníka, preto súd nemohol priznať žalobkyni právo na odstránenie stavby. Podľa jeho názoru došlo zmenou rozsudku okresného súdu krajským súdom v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci, aplikácie ustanovenia § 560, § 562 Obchodného zákonníka, a jeho rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení.

3.3. Navrhol zrušiť rozsudok odvolacieho súdu v napadnutej časti (výrok III. rozsudku odvolacieho súdu) a vec mu vrátiť na nové konanie a rozhodnutie. Zároveň navrhol, aby dovolací súd odložil vykonateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu v napadnutej časti až do právoplatnosti rozhodnutia o dovolaní.

3.4. Dovolateľ v dovolaní žiadal odložiť vykonateľnosť rozsudku odvolacieho súdu v napadnutom výroku., pretože jeho vykonaním dôjde k neodvratnému plneniu, na ktoré žalobkyňa nemá nárok.

4. Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniu navrhla dovolanie zamietnuť a priznať jej voči žalovanému náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100%. Zdôraznila neopodstatnenosť dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f/ CSP a nevymedzenie právnej otázky pri dovolaní podľa § 421 písm. 1 CSP.

5. Dovolateľ k vyjadreniu žalobkyne k dovolaniu uviedol, že na dovolaní a v ňom vymedzených dovolacích dôvodov podľa § 420 písm. f/ CSP a § 421 ods. 1 písm. b/ CSP trvá.

6. Pokiaľ ide o návrh žalovaného na odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia, najvyšší súd nezistil splnenie predpokladov pre takéto rozhodnutie (§ 444 ods. 1 CSP) a v súlade s jeho ustálenou praxou o tom nevydal samostatné uznesenie.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala strana sporu v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP) skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania a bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné.

8. Najvyšší súd opakovane vyjadril záver, v zmysle ktorého právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania 1Cdo/6/2014, 3Cdo/357/2015, 4Cdo/1176/2015, 5Cdo/255/2014, 8Cdo/400/2015). Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

9. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

10. Z obsahu dovolania žalovaného je zrejmé, že namieta (aj) nesprávny procesný postup odvolacieho súdu, ktorým došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces (bod 3.1.).

11. V zmysle § 420 písm. f/ CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo

veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11.1. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces, ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03). Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa a účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05).

11.2. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol konanie alebo spor) znemožňujúca účastníkovi (strane sporu) realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní. Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnu rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku (3Cdo/110/2017, 4Cdo/128/2017, 8Cdo/56/2017).

11.3. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (3Cdo/41/2017, 3Cdo/214/2017, 8Cdo/5/2017, 8Cdo/73/2017).

12. Z obsahu dovolania (tiež vyplýva (bod 3.1.), namietanie žalovaného, že „odvolací súd tým, že v napadnutej časti zmenil rozsudok súdu prvej inštancie rozhodol v rozpore so zásadou dvojinstančnosti, čím mu znemožnil uplatnenie práva - domáhať sa riadnym opravným prostriedkom preskúmania skutkových tvrdení a právnych záverov prvýkrát použitých až v konečnom rozsudku odvolacieho súdu“, ako i to, že „bez vykonania ďalšieho dokazovania, odlišne od prvoinstančného súdu vyhodnotil podstatu a obsah reklamácie žalobkyne v otázke nedostatku vady diela prvotne označovanej ako prasknutie stien“. Z uvedenej argumentácie žalovaný vyvodzuje „prekvapivosť“ rozsudku odvolacieho súdu v napadnutom zmeňujúcom výroku III. Z danej dovolacej argumentácie je podľa dovolacieho súdu možné vyvodiť namietanie zmeny skutkových záverov prvoinstančného súdu odvolacím súdom bez doplnenia dokazovania, a tým znemožnenie žiadať riadnym opravným prostriedkom preskúmať skutkové a právne závery prvýkrát použité až v konečnom rozsudku odvolacieho súdu. Podľa dovolateľa takýmto postupom došlo i k porušeniu princípu rovnosti zbraní a princípu možnosti ovplyvniť výsledok konania. Odvolací súd popísaným spôsobom zasiahol do jeho základného práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

13. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

14. Podľa § 383 CSP odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní.

15. Podľa § 384 CSP ak má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, dokazovanie v potrebnom rozsahu zopakuje sám. (ods. 1) Odvolací súd môže doplniť dokazovanie vykonaním ďalších dôkazov navrhnutých stranou, ak ich nevykonala súd prvej inštancie, hoci ich strana navrhla. (ods. 2) Odvolací súd môže doplniť dokazovanie za podmienok uvedených v § 366. (ods. 3) Aj bez návrhu môže odvolací súd vykonať dôkazy na

zistenie, či sú splnené procesné podmienky (ods. 4).

16. Podľa § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

17. Podľa § 188 ods. 1 CSP súd vykonáva dôkazy na pojednávaní.

18. Podľa § 187 CSP za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov. (ods. 1) Dôkazným prostriedkom je najmä výsluch strany, výsluch svedka, listina, odborné vyjadrenie, znalecké dokazovanie a obhliadka. Ak nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd. (ods. 2)

19. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že predpokladom toho, aby odvolací súd mohol zmeniť napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak má za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, je opakovanie dokazovania v potrebnom rozsahu odvolacím súdom, prípadne jeho doplnenie. Podmienkou zmeny rozhodnutia v takomto prípade je teda skutočnosť, že odvolací súd sám opakuje v potrebnom rozsahu dokazovanie alebo dokazovanie doplní, na základe ktorého dospeje k skutkovému stavu, odlišnému od skutkového stavu zisteného prvoinstančným súdom, tvoriacemu podklad pre rozhodnutie v danej veci.

20. Ústava v čl. 46 ods. 1 zaručuje každému možnosť domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom súde (prípadne u iného orgánu). Podmienkou však je, že sa tak musí stať „stanoveným postupom“. Stanoveným postupom teda sú (v ich samotnom základe) i pravidlá vymedzujúce možnú zmenu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, ak má za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

21. Odvolací súd prišiel k zmeňujúcemu rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku III. o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti tak, že žalovanému uložil povinnosť v lehote 120 dní od právoplatnosti rozsudku bezodplatne odstrániť vady diela na stavbe so súpisným číslom XXXX kat. územie C., a to: statickou úpravou stropnej dosky, dodatočným podopretím stredových väzníc, doplnením podprietia podhl'adu zo strany ulice, vyspravením statických a konštrukčných trhlín, soklov a obkladov, a to spôsobmi tak, ako sú uvedené v popise sanačných prác, vrátane výkresovej časti vypravovaných dňa 13. novembra 2017 Inžinierskou kanceláriou Lovich, so sídlom v Ružomberku, Bystrická 45, ktorá dokumentácia tvorí neoddeliteľnú súčasť rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Odvolací súd v bode 26 odôvodnenia uviedol, že „...odlišne od okresného súdu vyhodnotil obsah a podstatu reklamácie zo strany žalobkyne v otázke nedostatku/vady diela prvotne označovanej ako praskanie stien („steny na rôznych miestach praskajú“). Z daného vymedzenia je bez ďalšieho zrejmé, že objednávateľ (určite) namieta objavenie sa trhlín v interiéri stavby. Pokiaľ však objednávateľ reklamuje takýto typ vady, nesleduje uplatnením daného zodpovednostného oprávnenia len bezprostredné odstránenie prasklín, resp. trhlín, ale je úplne prirodzené a logické, že požaduje odstránenie tak dotknutých vonkajších prejavov, ako aj príčin ich vzniku“. Za tejto procesnej situácie odvolací súd nariadil pojednávanie (konané dňa 25. septembra 2019), na ktorom vychádzajúc zo zápisnice z pojednávania (pozri č. l. 194 až 196 spisu) oboznámil sporové strany, resp. ich právnych zástupcov o stave veci so zameraním na otázky, ktoré považoval za potrebné riešiť v odvolacom konaní, oboznámil podstatný obsah spisu, vypočul právnych zástupcov sporových strán a žalovaného (konal v neprítomnosti žalobkyne, za účasti jej právneho zástupcu), v rámci ktorých výsluchov sa žalovaný okrem iného vyjadril i k obsahovej stránke reklamácie žalobkyne zo dňa 14. marca 2014 vo vzťahu k vymedzeniu reklamovaných väd, najmä pokiaľ ide o výklad termínu „popraskanie stien“, osvedčil si skutočnosť, či sporové strany disponujú výkresovou časťou sanačných úprav rodinného domu a či navrhujú doplniť dokazovanie (obe strany výslovne uviedli, že nemajú ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania), čím si vytváral podklad pre prípadné odlišné posúdenie danej skutkovej otázky.

22. Dovolací súd zdôrazňuje, že je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (por. § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré

v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolať sa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP. a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolať vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom

23. Dovolať sa v súvislosti s vadou prekvapivosti namietal zmenu skutkových záverov prvoinštančného súdu odvolacím súdom „bez doplnenia dokazovania“, čím mu malo byť znemožnené žiadať riadnym opravným prostriedkom preskúmať skutkové a právne závery prvýkrát použité až v konečnom rozsudku odvolacieho súdu.

24. Z citovaných §§ 383 a 384 ods. 1 CSP vyplýva, že odvolací súd nie je viazaný skutkovým stavom tak ako ho zistil súd prvej inštancie, ak dokazovanie v potrebnom rozsahu zopakuje alebo doplní. Odvolací súd totiž nemôže iba na základe dôkazov vykonaných prvoinštančným súdom dospieť k iným skutkovým zisteniam ako súd prvej inštancie bez toho, že by tieto dôkazy nezopakoval. Je totiž zásadne neprípustné, aby odvolací súd bez zopakovania týchto dôkazov tieto dôkazy inak hodnotil. Odvolací súd v posudzovanej veci zo zákonného postupu ustanoveného v citovaných ustanoveniach Civilného sporového poriadku vychádzal, keďže nariadil odvolacie pojednávanie, na ktorom dokazovanie v potrebnom rozsahu z jeho pohľadu zopakoval (pozri bod 21.). Napokon dovolať sa pochybenie odvolacieho súdu vo vzťahu k danému predpísanému procesnému postupu nenamietal. Druhou výnimkou, kedy sa odvolací súd môže odchýliť od skutkových zistení súdu prvej inštancie, je doplnenie dokazovania vykonaním ďalších dôkazov navrhnutých stranou, ak ich nevykonala súd prvej inštancie, hoci ich strana navrhla (§ 384 ods. 2 CSP). Tretiu výnimku upravuje cit. § 384 ods. 3 CSP, podľa ktorého odvolací súd môže doplniť dokazovanie za podmienok uvedených v § 366 (prípustné „novoty“ - pozn.). Žalovaný vytýka odvolaciemu súdu práve „nedoplnenie dokazovania“, ktorú námietku bližšie nekonkretizuje, nešpecifikuje, neobjasňuje a nerozvádza, z čoho je možné vyvodiť jediný záver, že v posudzovanej veci len všeobecne namietané vybočenie odvolacieho súdu zo zákonného postupu podľa dovolať sa spočívajúceho v nevyhnutnosti doplniť dokazovanie vykonaním ďalších dôkazov, nie je spôsobilé zaťažiť rozhodnutie a konanie mu predchádzajúce závažnou vadou a súčasne konanie v rozpore s princípom predvídateľnosti a riadneho a spravodlivého procesu chráneného čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

25. V súvislosti s dovolacou námietkou žalovaného týkajúcou sa nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu dovolací súd uvádza, že už dávnejšia judikatúra najvyššieho súdu (R 111/1998) zastávala názor, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia nezakladá zmatečnosť a prípustnosť dovolania; nepreskúmateľnosť bola považovaná len za vlastnosť (vyjadrujúcu stupeň kvality) rozhodnutia súdu, v ktorej sa navonok prejavila tzv. iná vada konania majúca za následok nesprávne rozhodnutie veci (viď § 241 ods. 2 písm. b/ OSP), ktorá prípustnosť dovolania nezakladala. S týmto názorom sa stotožnil aj ústavný súd (pozri rozhodnutia sp. zn. I. ÚS 364/2015, II. ÚS 184/2015, III. ÚS 288/2015 a I. ÚS 547/2016). Na základe, podľa ktorej nepreskúmateľnosť zakladá (len) inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ OSP zotrvalo aj zjednocujúce stanovisko R 2/2016, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku“. Zmeny v právnej úprave dovolania a dovolacieho konania, ktoré nadobudli účinnosť od 1. júla 2016, sa podstaty a zmyslu tohto stanoviska (rovnako ako v prípade nesprávneho hodnotenia dôkazov) nedotkli, preto ho treba považovať aj naďalej za aktuálne.

26. V danom prípade odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu nedáva žiadny podklad pre uplatnenie druhej vety zjednocujúceho stanoviska R 2/2016, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa len celkom ojedinelých (extrémnych) prípadov. O taký prípad ide napríklad vtedy, keď dovolaním napadnuté rozhodnutie neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady

najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém” (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009), prípadne keď odôvodnenie dovolaním napadnutého rozhodnutia má také nedostatky, že svojou povahou, intenzitou, významom a právnymi dôsledkami predstavuje excés, ktorý možno charakterizovať ako „justičný omyl“ v zmysle judikatúry ESĽP (pozri napr. Ryabykh proti Rusku, rozsudok z roku 2003). Odôvodnenie dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu však nedáva podklad pre tvrdenie dovolateľky, že nespĺňa požiadavku riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Odvolací súd v dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, ako vo veci rozhodol súd prvej inštancie, zhrnul podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty sporových strán, pričom jasne a zrozumiteľne vysvetlil, prečo pristúpil k zmene rozsudku súdu prvej inštancie v odvolaní žalobkyňou napadnutého výroku III. Za neodôvodnené či arbitrárne nemožno bez ďalšieho považovať jeho právne východiska spočívajúce v zistenom skutkovom stave, v zohľadnení osobitných okolností daného prípadu, z ktorých vyvodil skutočnosti svedčiace pre uloženie povinnosti žalovanému bezodplatne odstrániť v zmeňujúcom výroku označené vady diela tak, ako to vyplýva z popisu sanačných prác a súvisiacej výkresovej dokumentácie vypracovanej dňa 13. novembra 2017 Inžinierskou kanceláriou Lovich (body 26 až 35 odôvodnenia odvolacieho rozhodnutia).

27. Odôvodnenie dovolaním napadnutého zmeňujúceho výroku rozsudku odvolacieho súdu má podľa názoru odvolacieho súdu všetky zákonom vyžadované náležitosti v zmysle ustanovenia § 393 CSP. V reakcii na dovolacie argumenty žalovaného odvolací súd uvádza, že za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f/ CSP nemožno považovať to, že odvolací súd svoje rozhodnutie neodôvodnil podľa predstáv dovolateľa, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom, čo nie je tento prípad. Žalovaný preto neopodstatnene namieta, že mu odvolací súd nedostatočným a nepresvedčivým odôvodnením rozhodnutia znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V tejto súvislosti považuje odvolací súd za potrebné poznamenať, že odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nemusí dať odpoveď na všetky odvolacie námietky uvedené v odvolaní, ale len na tie, ktoré majú pre rozhodnutie o odvolaní podstatný význam, ktoré zostali sporné alebo na ktoré považuje odvolací súd za nevyhnutné dať odpoveď z hľadiska doplnenia dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie (II. ÚS 78/05).

28. Najvyšší súd uvádza, že vo vzťahu k dovolacej argumentácii žalovaného ohľadne nesprávneho právneho posúdenia veci, nesprávnej právnej interpretácii právnych predpisov, či vyhodnotenia dokazovania, je potrebné si uvedomiť, že prípustnosť dovolania založená na základe § 420 písm. f/ CSP rieši konkrétnu procesnú vadu v konaní, nakoľko dovolacím dôvodom v tomto prípade môže byť len namietanie tejto konkrétnej procesnej vady (§ 431 ods. 1 CSP). Namietanie nesprávneho právneho posúdenia sporu je možné uviesť ako dôvod dovolania len pri dovolaniach prípustných v zmysle § 421 CSP (§ 432 ods. 1 CSP).

29. Z uvedených dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že dovolanie žalovaného nie je podľa § 420 písm. f/ CSP prípustné.

30. Žalovaný podal dovolanie i podľa § 421 ods. 1 CSP tvrdiac, že odvolací súd nesprávne právne posúdil vec. V tomto ohľade (iba) zopakoval svoju predsúdnú a odvolaciu argumentáciu, v rámci ktorej polemizoval, kritizoval, či nesúhlasil so skutkovými a právnymi závermi odvolacieho súdu, na základe ktorých žalobe žalobkyne zmeňujúcim výrokom vyhovel (bod 3.2.).

31. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

31.1. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

31.2. K posúdeniu dôvodnosti dovolania (či dovolaťom napadnuté rozhodnutie skutočne spočíva na nesprávnom právnom posúdení) môže dovolací súd pristúpiť len po prijatí záveru o prípustnosti dovolania. Právna úprava dovolacieho konania obsiahnutá v CSP (podobne ako predchádzajúca právna úprava, pozn.) dôsledne odlišuje prípustnosť a dôvodnosť dovolania.

31.3. O tom, či je daná prípustnosť dovolania podľa § 421 CSP, rozhoduje dovolací súd výlučne na základe dôvodov uvedených dovolaťom (porovnaj § 432 CSP). Pokiaľ dovolať vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 CSP, má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania v tomto prípade závisí od toho, ako dovolať sám vysvetlí (konkretizuje a náležite doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolaťom označenej právnej otázky a že ide o prípad, na ktorý sa vzťahuje toto ustanovenie.

32. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnú (teda v žiadnom prípade nie o skutkovú otázku). Môže ísť tak o otázku hmotnoprávnú (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj o otázku procesnoprávnú (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Musí ísť o právnu otázku, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním. Právna otázka, na vyriešení, ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu (vyriešenie ktorej nevedlo k záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu), i keby bola prípadne v priebehu konania súdmi posudzovaná, nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska tohto ustanovenia. Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 CSP musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní (a to jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom). Rovnako tak sama polemika s právnymi závermi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo len kritika prístupu odvolacieho súdu k právnemu posudzovaniu vecí významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v ustanovení § 421 ods. 1 a § 432 CSP.

33. V kontexte vyššie uvedeného, i keď žalovaný dovolanie formálne odôvodňuje nesprávnosťou právneho posúdenia veci odvolacím súdom v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, právnu otázku zásadného významu - ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil svoje rozhodnutie - nijako neformuluje (bod 3.2.). Z obsahu jeho dovolania možno vyvodíť len nesúhlas dovolaťa s úvahami, skutkovými a právnymi závermi odvolacieho súdu vo vzťahu k napadnutému výroku jeho rozhodnutia.

34. Pokiaľ by dovolací súd absenciu konkrétne vymedzenej právnej otázky nezohľadnil a napriek tomu by pristúpil aj k posúdeniu dôvodnosti podaného dovolania, uskutočnil by procesne neprípustný bezbrehý dovolací prieskum priečiaci sa cieľu sledovanému ustanovením § 421 ods. 1 CSP (porovnaj 1Cdo/23/2017, 2Cdo/117/2017, 3Cdo/6/2017, 4Cdo/95/2017, 7Cdo/140/2017, 8Cdo/78/2017). Ak by bez ohľadu na neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu [a na tom základe ho (dokonca) prípadne zrušil], porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane (II. ÚS 172/03).

35. Z vyššie uvedených dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že ani na podklade dovolania žalovaného podľa § 421 ods. 1 CSP nemožno uskutočniť meritórny dovolací prieskum.

36. Dovolací súd tak konštatuje, že dovolanie žalovaného uplatnené podľa ustanovení § 420 písm. f/ a § 421 ods. 1 písm. b/ CSP nebolo odôvodnené prípustnými dôvodmi a dovolacie dôvody neboli vymedzené spôsobom uvedeným v ustanovení § 431 až 435 CSP a preto ho podľa § 447 písm. f/ CSP odmietol.

37. Najvyšší súd rozhodnutie o trovách dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

38. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.